

## **U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 6. novembra 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **P. M. pre prečin nebezpečného vyhrážania** podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., **o dovolaní obvineného** podanom prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. P. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. marca 2010, sp. zn. 2To 22/2010, takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. M. **sa o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e**

**Okresný súd Ružomberok**, uznesením z 29. februára 2008, sp. zn. 1T 92/2007, rozhodol podľa § 280 ods. 2 Tr. por. tak, že trestnú vec obvineného P. M., nar. X. v Ružomberku, trvale bytom L.L., na slobode, pre skutok uvedený v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 24. februára 2007 v čase okolo 13.30 hod., keď sa vracal pod vplyvom alkoholických nápojov do miesta svojho trvalého bydliska v L., pri bráničke ako vchádzal do dvora uvedeného rodinného domu začal kričať a vyhrážať sa K. J., nar. X., trvale bytom L., ktorý bol vo dvore slovami: „Ty bastard starý, veď ty ešte uvidíš, zabijem ťa!“, pričom K. J. nadobudol z jeho vyhrážok dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a z obavy pred ním vošiel do domu, kde sa spoločne s manželkou L. J. zamkli v kuchyni a privolali telefonicky políciu,

**postúpil Obvodnému úradu Ružomberok, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok,**  
a zároveň

rozsudkom z 29. februára 2008, sp. zn. 1T 92/2007, bol obvinený P. M. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. **oslobodený spod obžaloby pre skutok uvedený v bode 2/ obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že**

dňa 15. mája 2007 v čase okolo 13.30 hod., keď prišiel domov na adresu svojho trvalého bydliska v L., po vojení do domu na prízemí začal kopáť do presklených dverí, ktoré delia prízemie od poschodia a ktoré boli zamknuté, pričom kričal a vyhrážal sa K. J., nar. X., trvale bytom L. slovami: „Pod' sem ty kokot starý, nech ťa zabijem, Ty ma nebudeš vodiť po policajtoch!“ a následne nadával na adresu K. J. a jeho manželky L. J., nar. X., aby obaja zdochli, pričom týmto konaním a vyhrážkami vzbudil u nich obavu, že vyhrážky uskutoční, ublíži im, pričom z obavy pred ním zamkli dvere, aby sa k nim nedostal,

**pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý bol predmetom obžaloby.**

Na podklade sťažnosti prokurátora Krajský súd v Žiline uznesením z 13. novembra 2008, sp. zn. 3To 132/2008, podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol, a na podklade odvolania prokurátora uznesením zo 4. decembra 2008, sp. zn. 3To 131/2008, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ a písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po doplnenom dokazovaní Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 25. marca 2009, sp. zn. 1T 92/2007, podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obvineného P. M. oslobodil spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že

1/ dňa 24. februára 2007 v čase okolo 13.30 hod., keď sa vracal pod vplyvom alkoholických nápojov do miesta svojho trvalého bydliska v L., pri bráničke ako vchádzal do dvora uvedeného rodinného domu začal kričať a vyhrážať sa K. J., nar. X., trvale bytom L., ktorý bol vo dvore slovami: „Ty bastard starý, veď ty ešte uvidíš, zabijem ťa!“, pričom

K. J. pred ním vošiel do domu, kde sa spoločne s jeho manželkou L. J. zamkli v kuchyni a privolali telefonicky políciu,

2/ dňa 15. mája 2007 v čase okolo 13.30 hod., keď prišiel domov na adresu svojho trvalého bydliska v L., po vojdení do domu na prízemí začal kopat' do presklených dverí, ktoré delia prízemie od poschodia a ktoré boli zamknuté, pričom kričal a vyhrážal sa K. J., nar. X., trvale bytom L. slovami: „Pod' sem Ty kokot starý, nech t'a zabijem, Ty ma nebudeš vodit' po policajtoch!“ a následne nadával na adresu K. J. a jeho manželky L. J., nar. X., aby obaja zdochli, pričom týmto konaním a vyhrážkami vzbudil u nich obavu, že vyhrážky uskutoční, ublíži im, pričom z obavy pred ním zamkli dvere, aby sa k nim nedostal,

**pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.**

Na podklade odvolania prokurátora Krajský súd v Žiline uznesením z 2. septembra 2009, sp. zn. 2To 60/2009, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ Tr. por. opätovne zrušil rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vrátil vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po opätovnom prerokovaní veci Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 2. decembra 2009, sp. zn. 1T 92/2007, uznal obvineného P. M. za vinného zo skutkov uvedených v bode 1/ a v bode 2/ obžaloby právne kvalifikovaných ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 24. februára 2007 v čase okolo 13.30 hod., keď sa vracal pod vplyvom alkoholických nápojov do miesta svojho trvalého bydliska v L., pri bráničke ako vchádzal do dvora uvedeného rodinného domu začal kričať a vyhrážať sa K. J., nar. X., trvale bytom L., ktorý bol vo dvore slovami: „Ty bastard starý, veď ty ešte uvidíš, zabijem t'a!“, pričom K. J. pred ním vošiel do domu, kde sa spoločne s jeho manželkou L. J. zamkli v kuchyni a privolali telefonicky políciu,

2/ dňa 15. mája 2007 v čase okolo 13.30 hod., keď prišiel domov na adresu svojho trvalého bydliska v L., po vojdení do domu na prízemí začal kopat' do presklených dverí, ktoré delia prízemie od poschodia a ktoré boli zamknuté, pričom kričal a vyhrážal sa K. J., nar. X., trvale bytom L. slovami: „Pod' sem Ty kokot starý, nech t'a zabijem, Ty ma nebudeš vodit' po policajtoch!“ a následne nadával na adresu K. J. a jeho manželky L. J., nar.

X., aby obaja zdochli, pričom týmto konaním a vyhrážkami vzbudil u nich obavu, že vyhrážky uskutoční, ublíži im, pričom z obavy pred ním zamkli dvere, aby sa k nim nedostal.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/ a písm. m/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Na podklade odvolania obvineného proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Žiline uznesením zo 17. marca 2010, sp. zn. 2To 22/2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal **obvinený P. M.** písomným podaním **z 22. februára 2012** (doručenom súdu prvého stupňa 16. apríla 2012) **prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. P. K. dovolanie.**

Domáhal sa ním zrušenia uznesenia Krajského súdu v Žiline s tým, aby dovolací súd tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Uviedol, že po vykonanom dokazovaní bol odsúdený až na tretíkrát, avšak bez toho, aby okresný súd pred vynesení odsudzujúceho rozsudku vykonal v zmysle 327 Tr. por. akékoľvek ďalšie dokazovanie, ktoré by prispelo k spoľahlivému uznaniu jeho viny a ktoré by sa odlišovalo od dôkazov vykonaných na predchádzajúcich pojednávaniach, ktorých výsledkom bolo jeho oslobodenie spod obžaloby.

Namietal, že slová „ty bastard starý, veď ty ešte uvidíš, zabijem ťa“ obsiahnuté v skutkovej vete rozsudku (bod 1/) nezodpovedajú jeho konaniu, pretože jediná priama svedkyňa v konaní pre súdom uviedla, že ho počula povedať: „Ty starý kokot ňakatý, ja ti ich otvorím.“ Toto vyjadrenie nemohlo u poškodeného K. J. vzbudiť obavu o život a zdravie tak, ako to vyplýva zo skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Zároveň pripomenul, že zo žiadnych dôkazov, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní nevyplýva, aby sa nachádzal pod vplyvom alkoholických nápojov. Nemožno preto prihliadať na dôkaz (že v čase údajného spáchania trestného činu mal byť pod vplyvom alkoholu), ktorý bol v spojení so závermi znaleckého posudku vyhodnotený v jeho neprospech. Ide o dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom, pretože ak by malo byť preukázané, že bol pod vplyvom alkoholu, policajti ho mal podrobiť dychovej skúške v rámci svojho oprávnenia podľa § 19 zákona o Policajnom zbore. Výrok o vine môže byť totiž založený len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Aj napriek tomu, že medzi ním a poškodeným existoval napätý vzťah, ktorého obsah svojím konaním dotvárali obaja, v danom prípade bolo možné hovoriť nanajvýš o priestupku proti „spoločnému“ (správne malo byť uvedené „občianskemu“) spolunažívaniu.

Poukázal tiež na nezákonné vykonanie dôkazov ohľadom skutku uvedenom pod bodom 2/ obžaloby a rozpor vo výpovediach poškodenej L. J. týkajúcich sa jeho vyhrážok vo vzťahu k obidvom poškodeným. Vzhľadom na rozporuplnosť výpovedí, mal súd správne postupovať v zmysle § 264 Tr. por., čo však nebolo možné, pretože poškodená zomrela. Napriek tomu, súd pri hodnotení dôkazov prihliadol na jej skoršiu výpoveď, ktorá sa vo výraznej miere odlišovala od jej neskoršej výpovede, čo možno považovať za vykonanie dokazovania nezákonným spôsobom, nenáležitý zásah do riadneho objasnenia skutkového stavu a porušenie základných zásad trestného konania.

Za nezákonné možno považovať aj dôkazy, na ktoré súd prihliadol vo vzťahu k výpovediam policajtov L. a B., ktorí pri výkone služobného zákroku na mieste činu porušili ustanovenie § 103 Tr. por., pretože v danom prípade nebol zo strany týchto policajtov dôvod na vstup do obydľia, nakoľko po vypočutí poškodených nič nenasvedčovalo tomu, aby bol vstup do jeho obydľia nevyhnutný na ochranu poškodených. Navyše ani nevykonali

dôkaz v podobe dychovej skúšky, ktorá by ho usvedčovala z konzumácie alkoholických nápojov.

Konštatoval aj, že poškodení naňho podali viacero trestných oznámení za obdobné skutky, pričom rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 27. septembra 2006, sp. zn. 8T 24/2006, bol spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný a „rozsudkom“ (správne malo byť uvedené „uznesením“) Okresného súdu Ružomberok z 19. septembra 2007, sp. zn. 1T 109/2006, bola jeho trestná vec postúpená Obvodnému úradu v Ružomberku ako priestupok.

Na záver zdôraznil, že pokiaľ má výpoveď poškodených slúžiť ako jediný priamy dôkaz na preukázanie jeho viny, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený, pričom v prípade akýchkoľvek pochybností má súd postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo.“

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie iba Okresnej prokuratúre Ružomberok, pretože poškodení K. J. a L. J. zomreli.

Okresná prokurátorka sa k podanému dovolaniu vyjadrila s tým, že v posudzovanom prípade nebol naplnený ani jeden z uvedených dovolacích dôvodov. Skutočností uvádzané obvineným P. M. v odôvodnení „odvolania“ (správne malo byť uvedené „dovolania“) spochybňujúce vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, nemajú podklad v konkrétnych dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní nachádzajúcich sa v trestnom spise.

Navyše ani argumenty obvineného týkajúce sa nesprávneho právneho pôsobenia zisteného skutku, nepovažuje za dôvodné, pretože ide o jeho domnienky a právne úvahy, ktoré nemajú podklad vo vykonaných dôkazoch.

Navrhla preto, aby dovolací súd podané dovolanie zamietol.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) v posudzovanom prípade splnené neboli.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

**rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom** (písm. g/),

**rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť** (písm. i/).

Najvyšší súd Slovenskej republiky k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uvádza, že tento **možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.**

Zároveň je potrebné dodať, že vykonanie dôkazu spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom síce predstavuje dovolací dôvod, avšak **zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom a následné rozhodnutie súdu ho nemôže naplniť.**

Z podaného dovolania vyplýva, že obvinený P. M. namietal nezákonnosť vykonaných dôkazov spočívajúcu v rozporoch vo výpovediach poškodenej L. J., ktoré sa týkali jeho slovných vyjadrení, resp. vyhrážok, nevykonaní dychovej skúšky za účelom zistenia, či bol pod vplyvom alkoholických nápojov (skutok pod bodom 1/) a v porušení ustanovení o vstupe do obydlika (skutok pod bodom 2/).

K výpovediam poškodenej L. J. z prípravného konania a konania pred súdom je potrebné uviesť, že aj keď tieto obsahovali rozpory, ktoré nebolo možné odstrániť postupom podľa § 264 Tr. por., pretože zomrela, okresný súd v zmysle § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. prečítal jej výpovede z prípravného konania za účelom ich odstránenia a náležitého zistenia skutkového stavu. Obvineným namietané slová „ty starý kokot fľakatý, ja ti ich otvorím“ nie sú síce obsiahnuté v skutkovej vete napadnutého rozsudku, avšak na hlavnom pojednávaní ich vo svojej výpovedi potvrdil aj poškodený K. J., ktorému sa obvinený priamo vyhrážal pred dverami rodinného domu okrem iného aj slovami „ty bastard starý, veď ty ešte uvidíš, zabijem ťa.“

Dovolací súd nemá preto pochybnosti o tom, že obvinený P. M. vyššie citovanými vyjadreniami, resp. vyhrážkami vzbudil u obidvoch poškodených dôvodnú obavu, že tieto uskutoční.

Pokiaľ ide o vykonanie, resp. nevykonanie dychovej skúšky a nezákonný vstup do obydľia, okresný súd k týmto okolnostiam vypočul príslušníkov Policajného zboru, ktorí boli vyslaní na zákrok a nezistil porušenie žiadnych zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Navyše v posudzovanom prípade nemožno hovoriť o vstupe do obydľia v zmysle § 103 Tr. por., pretože príslušníci Policajného zboru vošli do rodinného domu so súhlasom majiteľov, ktorí im dobrovoľne umožnili vstup do obydľia, a tento nemožno ani považovať za dôkazný prostriedok v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

Všetky tieto dôkazy vyhodnotil okresný súd jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol tak, že obvineného uznal za vinného z obidvoch skutkov.

Vzhľadom na to, že všetky dôkazy boli na hlavnom pojednávaní vykonané v súlade so zákonom, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nebol naplnený.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že **dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne.** Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom,

pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojinštančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahrádza riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. **Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.** Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Vo vzťahu k zisteným skutkom možno namietať iba to, že tieto mali byť posúdené ako iný trestný čin, resp. že skutky nevykazujú znaky žiadneho trestného činu.

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinený P. M. v prevažnej miere namieta skutkové okolnosti, pretože skutočnosť, či obvinený v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholických nápojov alebo nie (bod 1/) je okolnosťou skutkovou, a rovnako aj slovné vyhrážanie sa poškodeným, z ktorého vyplynula dôvodná obava o ich život a zdravie je okolnosťou skutkovou. Dovolací súd však zdôrazňuje, že **skutkové zistenia a preskúmavanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní, pretože dovolací súd ex lege nemá právo skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku a tento meniť.**

**Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal zákonným znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.**

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. **kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.**

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a/ závažnejším spôsobom konania,

**b/ na chránenej osobe,**

c/ preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,

d/ z osobitného motívu, alebo

e/ verejne.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Dovolací súd konštatuje, že zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený P. M. svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože sa poškodeným (už nebohým) K. J., nar. X. a L. J., nar. X. vyhrážal zabitím a vulgárne im nadával, z čoho nadobudli dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Takýto čin spáchal na **chránenej osobe** (v posudzovanom prípade na dvoch chránených osobách), ktorou je v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. **osoba vyššieho veku** a touto sa na účely Trestného zákona podľa § 127 ods. 3 Tr. zák. rozumie **osoba staršia ako šesťdesiat rokov.**

K námietke týkajúcej sa postupu okresného súdu po druhom zrušení a vrátení veci, je potrebné uviesť, že ide o subjektívny názor dovolateľa, s ktorým nemožno súhlasiť.

V zmysle § 327 ods. 1 Tr. por. okresný súd bol viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd. Z dôvodu, že tento nenariadil vykonať žiadne ďalšie úkony a dôkazy, nevyhnutné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu, okresný súd

uznal obvineného P. M. za vinného vychádzajúc z doterajšieho dokazovania a rešpektovania zásady voľného hodnotenia dôkazov, v rámci ktorej postupoval pri hodnotení zákonným spôsobom vykonaných dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného a starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnom súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia rešpektujúc pritom právny názor súdu vyššieho stupňa.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnené neboli, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

**V Bratislave 6. novembra 2012**

**JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová